

עצמי אופק

פרשת בשלח | טעון גניזה | גליון מס' 286

בנושא: "עיבוד"

כשעומד אדם

על השלב התחתון של הסולם,

הוא בודק אם הוא

ניצב איתן.

ורק אז הוא ממשיך ומתרומם לשלב הבא.

-וכן בעבודת הבורא.

יש לעלות בשלבים, מדרגה אחר מדרגה.

(ר' מנחם מנדל מקוצק)

תוכן עניינים

אמונה ובטחון

אברהם אבינו האמין בד' וד' נותן לו ניסיונות, כדי להעמיד במבחן את הביטחון שלו וכמובן שהוא עמד במבחן, הוא כרת איתו ברית, ואותה ברית מחייבת אותנו עד היום.

הברית הייתה בהר סיני וממשיכה עם כלל ישראל כבר 3500 שנה.

זה בשבילנו לקח שיש ללמוד ממנו: שעמידה בניסיון היא עבודה יומיומית שלנו.

להרגיש שיש בורא עולם זה שיגרת. כל אחד יכול לומר שהוא מאמין, אך מתי רואים שזו אמת? כשיש עמידה בניסיונות. עלינו להבין שהחיים מלאים ניסיונות.

מבחוץ, תרבות אומות העולם. מבפנים - כפירה בבורא, כל מיני פיתויים שמצפים לנו.

אבל יש לנו הבטחה שהברית הזו "לא תשכח מפי זרעו".

כל אחד יכול להגיד לעצמו למעשה "מי אני?" כדי להמשיך את השרשרת המכובדת הזו?

אין ספק שאין לנו באופן אישי את הכח לעמוד בכל הניסיונות של החיים. אבל, זה פה השכר שמצפה לנו, שמגיע לנו: לראות עד כמה החיים הם יפים עם אמונה, ולעומת זאת מרים ללא אמונה.

עלינו להתגאות בהיותנו צאצאי האבות, של אלו שקיבלו את התורה בהר סיני. ידוע שעמלק אורב לנו, אבל בזכות המאמצים של כל אחד מאתנו עושה, יעשה אז עמלק מנוצח. לעמלק יש כל מיני צורות אבל בסופו של דבר הידיים של משה היו אמונה-חזקות, ויהושע החליש את עמלק.

נמשיך כל אחד בדרך הזו, ואין ספק שהגאולה במהרה תבוא!

שבת שלום ומבורך!

3	דבר המערכת
4	מה הפשט
5	הרבנית אסתר תחי'
6	יא אי אור
6	מעלילים
7,8	ספור לשבת מיכל בן עמי
9	זרעתי יעלי רפפורט
9	אני אוהבת אותך יעל עמר
10	הבמבוק שלי רחלי רובין
11	שטיח אדום חוי רפסון
12	השדה שלי מיכל טרופ
12	כור ההיתוך שרי ויסוצקי
13	מילים פשוטות מדור חדש
14	דירה להכיר ללי ורחל
15	קבוצת דיון עדן
16,17	עלי דרך ציפי
18,19	אשנבים
20-22	הלולים

סדבר המערכת

ואין איש יודע.

במעגלי השנה כותב הרב השרף העולה בעצים בט"ו בשבט. וכשהוא עולה מתחילה הצמיחה והפריחה מבפנים. אבל אף אחד לא רואה עדיין ואין איש יודע מה יש שם בפנים. כשהעצים ערומים עדיין, מלאים בענפים דקים ושבירים.

הוא ממשיך וכותב: "אין ספק שבעל המחשבה השטחית, לא יעלה לציין בדעתו את יום הולדתו של הפרי בתאריך אחר זולת היום בו ינשרו עלי הפריחה והפרי כולו מבצבץ ומתקלף מנרתיקו. מי שחושב ברצינות ומעמיק ביסודו של כל דבר..."

מי שמעמיק יגלה שהצמיחה התחילה עוד הרבה לפני יום הולדתו של פרי לאוויר העולם

הרבה מאוד זמן לפני

עלה השרף בעצים

השקה הגשם את ענפיו

והעץ התחזק שם

עמוק, עמוק

בלי שאף אחד ראה

כמה הוא משתנה.

כמה הוא הופך

מעירום ושבירי לחזק וגיבור

והוא פורש ענפיו בתפילה

אל השמיים

שם נמצא הבורא

רק הוא רואה את פנים הגזע

הוא שלח את השרף ואת הטיפות

את הרוחות

את הסערה

והוא רואה את הדרך הזו

את העבודה השקטה והאילמת

בפנים היא שרה וצוחקת ומתפללת

ואין איש יודע.

כמעט.

כי "מי שחושב ברצינות ומעמיק ביסודו של דבר..." יוכל להרגיש בשרף העולה

לטעום את טיפות הגשם על לשונו

הרוח תעיף את כל החיצוניות הזו ממרחב הראיה

ויישאר שם מרחב נקי

להביט את כל העיבוד הזה, ועיבוד הוא תמיד פנימי

ולדעת שהרבה לפני שרואים את הפרי מציץ אלינו

הוא מתחיל לצמוח באמת.

מה הפשט

הקב"ה בוחר עבורנו את הטוב ביותר
"ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלישתים...כי אמר אלוקים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבנו מצרימה. ויסב אלוקים את העם דרך המדבר ים סוף (יג, ז)"
הדרך הפשוטה להגיע ממצרים לארץ ישראל היא דרך הים, ממנו לעזה, אשקלון ואשדוד, אולם הקב"ה
הנחה את עם ישראל לכיוון המדבר, והסיבה לכך: "פן ינחם העם בראותם מלחמה".
בדברים הללו נראית לכאורה מעין 'התנצלות' על הסיבוב המיותר, וקשה - כי הקב"ה 'מתנצל' על אורך
הדרך?
מסביר רבי מרדכי דרוק שההסבר שאותו מביא כאן הקב"ה נועד לכל הפעמים הבאות, בהן תתעורר
שאלה דומה, ומכאן יהיה על ישראל להסיק מסקנות לכל מהלך החיים שיקבע להם בורא העולם:
כל פעם רואה האדם דרך כלשהי, והיא נראית לו המתאימה והטובה לו ביותר, אבל כאן בא הקב"ה
ואומר: לא, זה אינו המסלול הטוב בשבילך! לך במסלול אחר! הוא, אומנם, נראה ארוך ומתפתל, קשה
ומיגע - אבל הוא המסלול הטוב ביותר בשבילך!
בהקשר לכך אמר רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל שבעולם יש תהומות והרים גבוהים, בשניהם אין האדם
רואה את סופם, אבל בעוד בהר גבוה הוא מסוגל להתבונן, גם אם אין הוא רואה פסגתו, בתהום אין
הוא יכול לעשות כן, כי הוא עלול ליפול.
על כך אומר דוד המלך (תהילים לו, ז): "צדקתך כהררי ק-ל משפטיך תהום רבה" כאשר הקב"ה עושה
עם בני האדם צדקה וחסדים טובים, הם אינם יודעים מהם חשבונותיו, אבל מותר להם להתבונן
וליהנות מן הצדקות הנעשות איתם- אך "משפטיך תהום רבה" כשאדם נתקל במשפט ה', בדין
קשה- הריהו כעומד על פתחה של תהום, עליו להישמר פן יתבונן יותר מידי, משום שהוא עלול להיכנס
למקומות מסוכנים, שסופם נפילה.
במצב זה אין לו לאדם אלא להיות בגדר של "וידום אהרון" לשתוק מבלי לנסות להבין ולרדת לחקרי
הדברים.

(ומתוק האור)

הובא ע"י הרבנית אסתר הורביץ תח"י

אל תתבלבל!!!
אל תטעה!!!
זה לא מסך, אלא תהום...
הוא לא מאיר, אלא ממאיר...
אתה מתחיל בהתרגשות, ומסיים בהתגלשות...
ולא במגלשת שעשוע, אלא במגלשת מוות...
אתה גולש בכל העולם... ובמהירות הבזק
נעלם...
כל הזמן משוטט, ומבפנים אתה מתמוטט...
קופץ מאתר לאתר, ושום דבר ממך לא נותר...
זו לא הצצה קטנה, אלא פצצה גדולה...
ההתחלה נגיעה קלה, ההמשך נגע גדול!
זה מתחיל בסרט קטן, ונגמר בסריטה ענקית!
אל תתבלבל! אין זו הנאה, אלא הונאה!
זה נוצץ כיהלום, אבל זה רק חלום...
אמנם זה מושך, אבל מאוד מאוד נושך!
זה נראה משחק, עד שאתה נמחק!
זה לא משחרר, אלא מסחרר!
וכשתרצה את הכול למחוק... הוא יעשה ממך
צחוק...
יתכן שזה נח, אבל מרסק את המוח!
זה מקל, אבל משחית ומקלקל!
זו לא חרות, אלא התמכרות!
הצורך עבודה, התוצאה נשמה אבודה...
המטרה חיפוש מציאות... ההמשך שינוי
מציאות...
תחילתה התפרקות סופה התפקרות...
ובהגיע הניסיון אל פתחך, זכור ואל תשכח!
זהו רגע גורלי! בו אתה הולך להכריע את כל
עתידיך!
רגע היסטורי, שתלויים בו דמך ודם צאצאיך!
אל תקל ראש! זו התלבטות מכריעה- בין חורבן
לבניין!

אל תזלזל! זו בחירה משמעותית- בין קיום
לאובדן!
אל תטעה זו הכרעה גורלית- בין ברכה לקללה!
זו החלטה קריטית- לחיים או למוות!
אל תהיה טיפש! אל תתפתה!
אם תתגבר תישאר שפוי!
אם תיפול תיהפך לשבוי!
והאדון, רשע ואכזרי, שיתעלל בך ברשעות
ובאכזריות!
הוא לא ישקוט, עד שתאבד את חירותך...
הוא לא ינוח, עש יחסל את שפיותך...
ההחלטה בידינו, זו זכותנו וגם חובתנו!
לא נכנעים אם לא מוותרים!!!
נלחמים בכל הכוח לשמור על החירות!
נאבקים בכל העוצמה להגן על השפיות!
לא נוגעים, ולא נפגעים!
לא מציצים, ולא מתפוצצים!
אם נוותר, שום דבר לא יותר...
אם נילחם, בורא עולם ירחם.
הוא לא יפקירנו בידי יצרנו הרע!
לא חרף אף גורלנו לכיליון על ידי האויב הנורא
וגם גדלה האש עד לשמיים
לא נטשנו שוכן מרומים
עומד לעזרנו ולסעדנו!
הבחירה בידינו גם לדורנו!

שפוי או שבוי.

הכרת הנפש והדביקות במעלותיו (א)

"מי את" (ישעיהו, נא יב) ראשית עבודת האדם להכיר את עצמו ומהותו. ההכרה העצמית, ביאורה, לדעת כי האדם מורכב מרוח ונפש, ונפשו היא חלק אלוהי ממעל. ידיעה זו באמת מחודשת היא, כי כאשר נבדוק עצמינו נראה שכלל אינו מכירים את מהותנו ואין לנו שייכות אליה, ורחוקים אנו מידיעת הנפש, ויתכן שמצבנו כאילו אנו מתאכזרים לעצמנו. וכפי שהוזכר לגבי עשיו שהלך ומכר את הבכורה עבור נזיד עדשים, באמרו "הנה אנכי הולך למות ולמה לי זה בכורה" (בראשית, כה, לב) הרשע האכזר אינו מרגיש עצמו ואינו יודע כי נפשו חיה לנצח, וכבר כתב הלוצאטו (מס"י, פ"א) חובת האדם להרגיש ולהבין כי הוא ארעי בעולם, כאשר יודע כי עיקר מהותו הוא הנפש, ממילא מבין כי מצבו בעולם הזה רק בגדר ארעי, בשעה שכל הבנתו מסתכמת רק במציאות הגוף אינו מרגיש ארעיות אלא קביעות בעולם הזה. בוודאי כדי להכיר זאת חייב להיות בעל נפש, וראה מה שכתב הרבינו יונה (א, י) "ויותר מזה כי היית על הנפש היקרה אכזרי", האכזריות נובעת רק מפני שאין לו שייכות לנפש, ואינו מרגיש אותה, לכן מתיחס אליה כאל זר ומשום כן אפשר שיתאכזר אליה. לו ירגיש ויחוש אדם את נפשו כאשר מרגיש את גופו לא היה מתאכזר אליה כשם שאינו מתאכזר לגופו, וזה כל ענין הפרק הראשון ממסילת ישרים, שיחוש וידע אדם כי נפשו אשר בו היא עקר מציאותו, וכל תכלית בריאתו בעוה"ז אינה עבור מציאותו בעוה"ז אלא עבור מצבו בעולם הבא, ומצבו בעוה"ז רק אמצעי למצבו בעוה"ב.

(אור יחזקאל)

הרב ישראל אבוחצירא הבבא סאלי זצ"ל

נולד בשנת תר"נ בעיר ריסאני שבמחוז תפיללאת שבמרוקו לאביו הרב מסעוד ולאימו מרת עינא. כבר בילדותו השקיע את כל מרצו בלימוד התורה והיה מסוגל ללמוד שמונה שעות רצוף תוך כדי התעלמות של כל הסובב אותו. לאחר החתונה עמד בראשות הישיבה שבתפיללאת והיה ידוע בצדיקותו ובקדושתו, גם כשעלה לארץ המשיך בהפצת התורה והיה מנהיג רואה לאלפים שבאו והצטופפו סביבו והיה ידוע בבקיאותו הרבה בקבלה, וברכותיו המתקיימות היו אף לשם דבר. הבבא סאלי נפטר בד' שבט תשמ"ד ובמסע הלווייתו השתתפו מאות של בני אדם ונקבר בעיר נתיבות ועד היום המקום מקום תפילה לעמ"י שרואים ישועות ממקום זה. ת.נ.צ.ב.ה.

הדלת החשמלית, שנפתחה בקול זמזום, מאפשרת למזכירתנו הוותיקה, עזריאלה נתן, להניח את המגש עליו היו סדורים כוס קפה רותח וקובץ כתבות מעיתון העסקים האחרון, על שולחן העץ הרחב. היא השתהתה לעוד שניה אחת, מחכה להוראות נוספות, ומשאלו לא הגיעו הסתובבה חצי סיבוב ויצאה מן החדר, מאפשרת לדלת הכבדה להסגר אוטומטית באוושה רכה.

בעודו אוחז בכוס הקפה בידו האחת דפדף בעיניים מצומצמות בכתבות שקיבצה עבורו עזריאלה, חישובים וחשבונות עוברים במוחו ביעף, ממלאים טבלאות ודיאגרמות כהרף עין ומיד מפנים את מקומם לחדשים.

שניות ארוכות הוא בהה בפרסומת של חברה בשם **maxi'M**.

"מנהל, בוס או עקרת בית?"

גם לך נמאס לחכות שדברים יקרו? חס על הפוטנציאל של הזמן שעובר? מרגיש צורך לזרז תהליכים?

אנחנו כאן בשבילך!

חברת **maxi'M** משיקה את פרוייקט הענק "אי-בוד" הכלול מגוון טכניקות לייעול, ניהול וקיצור תהליכים בדרך חדשנית בבית מלון פסטורלי הממוקם על אי פרטי. הטכניקה מוכחת כיעילה ונוסחה בעסקים רבים.

מספר המקומות מוגבל!

לפרטים והרשמה - - -

בעוד מבטו ממשיך להינעץ במודעה אצבעו לחצה על כפתורו של האינטרקום.

הדלת נפתחה כמעט באופן מיידי.

"כן, בוס?"

"בררי לי כל מה שיכול להיות בנוגע למודעה הזו", אמר, מושיט לה את פיסת הנייר. "החברה, הנופש שהם מציעים,

מידת ההצלחה ומחזור כספים רבעוני, הכל!"

"מיד, בוס".

***

השמים היו תכולים וחפים מכל ענן, השמש עמדה ברומ הרקיע, רוח עדינה ליטפה את הזיפים שבלחיו וריח ים מלוח דגדג באפו משתלב בקול המיית הגלים שמטלטלים קלות את ספינת הנופש.

לאחר בירורים מעמיקים וירידה לחקרי פרטים מצא אדם מצליח את עצמו מתקבל בכבוד מלכים בנמל ומלווה במשמר כבוד אל תאו, אם אפשר לכנות כך את הסוויטה המפוארת שהועמדה לרשותו.

כעת עמד בחרטום הספינה, מביט חליפות במי הים הנשברים לצדי הספינה ובאופק המתבהר לכדי קווי מתאר של עצי דקל ובנין רב קומות בעיצוב מרשים.

כעבור כמה דקות נקשרה הספינה **maxit** אל המזח ואדם מצליח ירד ראשון, מלווה ברב החובל לבן המדים,

המשך בעמוד הבא <

ללכת ל עיבוד

חיוב כן עמי

מנהל טוב, זאת יודע כל מי שהוטלה אחריות על כתפיו, תמיד מחפש דרכים להתייעל; שיטות חדישות, טכניקות משופרות, טיפים מומלצים ורעיונות שונים ומשונים.

האמיצים, ויש אומרים בעלי החזון, אף מקשיבים לעובדיהם ובוחנים את הפרטים הקטנים המרכיבים את המכלול שמתפיח להם את חשבון הבנק באפסים מרובים, שלאחריהם מגיעה הספרה "1" האפרורית.

את כל זאת, כמובן, יודע כל מנהל מתחיל.

אבל האגדות טוענות שלמיליונר הצעיר, אדם מצליח, יו"ר הקונצרן "מן האדמה" יש עוד סודות והם אלו שגרמו לעסקיו לפרוח ולשגשג ולשמו לנסוק כמטאוריט בשמי לילה חסרי ירח אל עבר העשירייה הפותחת של עשירי תבל.

ומיהו אותו אדם מצליח שחרף גילו ועקב עושרו אגדות נשזרו אודותיו עוד בחייו?

ובכן, אדם מצליח הינו צעיר שגילו בקושי נושק לשלושים העגול. קו מחשבתו מוגדר "חדשני" בפי שועלי העסקים ו"שערורייתי" בפי פנסיונרי שוק המסחר.

בבעלותו רשום הקונצרן "מן האדמה" בשיווק כלי בית, כלי מטבח, טקסטיל וצעצועים מ-100% חומרים טבעיים בלבד. אבל את זה אתם כבר בטח יודעים, כי מי לא מכיר את חברת הענק והכירשון הסנסציוני העומד הראשה?

***

משרד ענק בקומה ה-37. שולחן מהגוני בעל טבלת עץ כבדה, כסא מנהלים גדול ושחור, קטעי עיתונות ממוסגרים על הקירות המרוחקים, נוף אורבני צפוף ואביך.

אדם ישב על כיסאו המתנועע קלות, נוקש בעטו המוזהב על השולחן בעודו נועץ מבטים בסיקור של פתיחת המתחם החדש של "מן האדמה" בבנגלדש.

צרצורו של האינטרקום התיק את מבטו מן העיתון אל הנורה המהבהבת הנלוות לצרצור. "כן?", הוא לחץ על הכפתור.

"הקפה, בוס". מזכירתו נשמעת נוכחת בחדר, זהו אינטרקום מהחברה המובילה בשוק. "המודעות מהעיתון." "פתוח", הוא אמר בקול ממוקד, מעביר את אצבעו ללחצן

בעוד כל צוות הספינה עומדים כבמסדר ומצדיעים אליו בעובורו.

שוער בית המלון כבר חיכה לו בפתח ולקח את המזוודות מידי המלח שליווה אותו, פותח את דלת חדרו שבקומה העליונה באמצעות כרטיס מגנטי.

החדר עצמו היה לבן למדי; המיטה הנמוכה, השטיח הצמרירי והשידה שמעליה מראה מוקפת בספוטים. מהחלון הרחב, שבצד נקרע במקומו של קיר שלם, נראתה פיסת ים מקציפה ממוסגרת בעצי דקל.

על השידה ניצבה זקופה התוכניה לשלושת הימים הקרובים. אדם נפרד מהשוער, מודה לו בניע ראש, וניגש לקרוא את התוכניה.

ככל שעניו ירדו על פני השורות הלכה קרקפתו והאדימה.

"לא יכול להיות...", מלמל לעצמו בשקט. "אני לא מאמין...!"

בצעד נמרץ ונוקשה כאחד פנה לעבר הטלפון הלבן הנח על שולחן הקפה הסמוך לחלון, הרים את השפופרת והקיש "ס" בחוסר סבלנות.

"את ההנהלה", הוא ירה מיד כשטרחו לענות מהקבלה.

"אה, סליחה, מי זה?"

"אדם, אדם מצליח."

הטון של פקיד הקבלה עלה באוקטבה שלמה, "מיד, אדוני", הוא צפצף.

כעבור כמה שניות נשמע קול בס עליז מעברו השני של הקו, "כן, מיסטר אדם, במה נוכל לסייע לך?"

"אני רוצה לבטל את העסקה בינינו, כולל הסעה חוזרת לחוף ופיצוי על עוגמת הנפש. בקשר לתביעה תדבר כבר עם עורך הדין שלי."

"משהו לא בסדר, מיסטר אדם? אתה יודע מה, אני כבר מגיע...", אמר המנהל בטון לחוץ ובלי לחכות לתשובה ניתק את השיחה.

כעבור שניות בודדות ניצב המנהל השמנמן בחדרו של אדם מצליח, מושיב אותו כמעט בכוח על כסא הקש הקלוע הנסמך לשולחן הקפה, מניח לפניו כוס קפה מהבילה.

"עכשיו ברוע, מיסטר, מה לא מצא חן בעיניך?"

"ממה להתחיל?", אמר אדם, מחמם את ידיו על כוס הקפה, הסומק מכסה גם את גבותיו. "הבטחתם ייעול, שיפור וקיצור תהליכים ומה אני רואה בתוכניה? יוגה! נידוד בערסל של בין ערביים! דמיון מודרך לאור ירח! שיט עם דולפינים! ספא! ערסלים! תרגילי נשימה ומנוחת צהריים בין 2 ל-4! איזה מן מימוש פוטנציאל המתנה זה? זה בזבוז זמן משווע! בזמן הזה אפשר לנסות לזרז דברים **באמת!** אני מצטער, אך אני חושש מאוד שאני אאלץ לתבוע אתכם על הונאת הציבור".

וכאן למרבה הפלא פרץ המנהל בצחוק מבעבע וטוב לב. אדם מצליח נעץ בו מבט חודר.

"אוי, אדם, אדם, אתה לא מבין?", הוא אמר לאחר מכן

ברצינות תהומית. "מה מפריע לך להתקדם בעסקים, שכל פעולה שאתה נוקט בה לוקחת את הזמן שלה עד שהיא מניבה פירות? שלמהלכים לוקח זמן להתבצע? שמרגע הזריעה עד הקצירה יש גם חורף?", הנהון קלוש מעברו השני של השולחן. "וכי מה חשבת, שיש בידנו מרקחת פלא שתניע את מחוגי השעון קדימה? כל דבר לוקח את הזמן שלו, איש צעיר. ופתגם עתיק אומר שאם תביט על הקומקום יקח לו יותר זמן לרתוח. הזמן דורש את שלו, חביבי, ואין לנו איך להתווכח עם זה."

"אז מה נעשה?", התעצבן אדם. "נשב במקום ונרתח עד שהדברים יתחילו להזיז את עצמם?"

"בדיוק בשביל זה אנחנו כאן", אמר המנהל בשקט. "כדי לתת כלים כיצד להתמודד עם רגעי ההמתנה. עם התסכול של מי שעשה את שלו ומחכה שהזמן יעשה את שלו גם כן. עם חוסר האונים שבחוסר המעש. עם הרגש שמניע לצאת לפעולה. אנחנו כאן כדי להסביר שגם ההמתנה היעילה, הרועת, ההשלמה וההבנה עם מחוגי השעון, הם אחת הפעולות החשובות. כי גם לדעת לחכות ברוע, בשלווה ובאמונה תמימה זו אמנות."

לראשונה בחייו, השפיל אדם את עיניו.

***

ישנה קלישאה האומרת: "הזמן עושה את שלו, ואתה?".

אחד האתגרים המוטלים על כתפיו כיהודים הוא לעשות את הדבר הנכון. אתגר זה דורש מאתנו ריכוז עצום, ניקוז של משאבים בכל שעות היממה וחשבון נפש לא פשוט כדי לגלות מה רוצה מאתנו הבורא בכל רגע ורגע. ולהצליח בכך, זו ללא ספק מעלה.

אך גם ההמתנה בין המעשה ועד קבלת התוצאה דורשת בעצם מעשה, וזה יכול לקרות בכל תחום בחיים; החל מכתובת מבחן ועד לקבלת הציון, דרך בקשת אישור כלשהו ועד קבלתו בפועל ואף ההמתנה בין ראיון עבודה ועד קבלת תשובה מהמעסיק.

ההבנה שאין טעם בלחכות בדריכות לשמע כל התקדמות, ולהסתובב לחוצים, ההפנמה שבין זריעה לקצירה יש גם חורף בו הפעילות לא נתונה כבר בידנו.

כי גם לדעת לחכות ברוע, בשלווה ובאמונה תמימה זו אמנות.

יאל עמר
אני אוהבת
אותך ←

זרעתי

יעלי רפפורט

זרעתי
ולא קצרתי
אולי,
עמלתי
ולא ראיתי
תוצר,
דמעתי
ודמעתי לא השקתה
תלמי,
חיכיתי
ורציתי
וגם כשלא ראיתי
נבטו
ניצני,
שהשקתי בדמעות
מלוחות
שהפריחו
שדותי
אולי

אני אוהבת אותך,
אתה יודע.
משתדלת לשמוע בקולך,
מתפללת רק אליך
מנסה תמיד לעשות רצונך,
וחותרת, נאבקת עליך.
אבל הפעם
אבאלה,
קשה לי, לא מסוגלת
תוותר לי רק הפעם
את זה אני לא יכולה-
לתת לך.
את זה אני לא מסוגלת
למסור לך.
זה מידי כואב
זה רותח בפנים
זה לא יכול להיות שבעצם אתה רוצה
שאני אעשה את זה
זה פשוט לא יכול להיות
אי אפשר לתת אותה בכלל
את הנקודה השורפת הזאת,
את העצמי
שלא מוכן להיכנע
שרוצה לעשות את רצונך.
והאמת-
היא אחת האמת הזאת
ואתה רוצה אותה בתוכי
ואני,
רוצה לעשות רצונך.

הבמבוק שלי | רחלי רובין

.1

על גדות האגם
חיכית לו
ילדה קטנה עם עניים גדולות
והמון חלומות
ספרת לי שכשהוא יהיה
תשבי ותכיני המון חלילים
סבא הבטיח שיעזור
וגם אימא אמרה שהיא תצייר עליהם
ואת תנגני ותנגני
"אבל אבחר אחד שיהיה הכי שלי" לחשת לי מחויכת
הבטתי גם אני אל היכן שהצבעת
והייתה שם רק אדמה רטובה
וירוק כזה של שפת האגם
"איפה הוא, הבמבוק?"
"הוא עוד יגדל" ענית לי וצחקת. ואז הלכת לשם
ליטפת את האדמה
כאילו הסברת לה שאת מחכה
עד שהיא תצמיח.
הגעתי גם בחורף הבא.
וגם בחורף שאחריו.
חמישה או שישה חורפים הגעתי
לבקרך
ענייך עוד נותרו גדולות
גבהת כל כך
פנייך נהיו צרות ויפות
והתלתלים שלך עוד קפצו על כתפיך
כאילו לא הפכת גדולה מאוד בחורף האחרון
על גדות האגם ישבת
ענייך מעט עצובות
ישבת שם ושתקת
וגם אני שתקתי
כי לא ידעתי מה לומר.
וכי רציתי שהבמבוק שלך יגדל.
ויהיה אחד שהוא רק שלך.
ותנגני כל היום.
ואז הוא התחיל לבצבץ

.2

אפילו לא הסתכלת
אולי כי כבר לא חשבת שהוא יגדל
או כי לא רצית לקוות
אז לחשת לך שתביטי
הוא יצא קצת
ולמחרת עוד קצת
אחרי שבועיים הם היו ארוכים מאוד
כל הקנים
הסתובבת סביבם מאושרת וזורחת
קטפנו והכנו חלילים
ואז ישבנו וצירנו עליהם עד הבוקר
"הוא עוד יגדל" לחשת לי והבטת בי בעקשנות הזו
הערצתי אותך על שחיכית שם
כל חורף
ליד האגם
גם אם לא תמיד האמנת היית שם
מתפללת להאמין
מבקשת ממנו שיוכיח לך
שיש במה
שתינו גדלנו עוד קצת ושמענו על הבמבוק שגדל
אחרי חמש שנים
ובפנים הוא גדל שם באמת
והצמיחה בשבועיים זה רק הסוף של כל שתהליך
היינו מופתעות
"טוב שחיכיתי" היא צחקה עם דמעות
הערצתי אותה
ואהבתי אותה
על איך שהיא חכתה שם
כל חורף
בקור הזה שלידי האגם
ובביטחון הזה
וגם בבהלה ובחשש
כל חורף מחדש
עד שיעלה הבמבוק
נכין חלילים
וננגן כל היום.

שטייח אָדום

חוי רפסון

את שרדפת אחרי האמת כשהיא כמעט ברחת לך מבין הידיים.
את שהתגברת, בפעם האלף, ואולי כבר המיליון, על התירוצים והמשכת הלאה.
את שרצת קדימה, כי המטרה חשובה לך. כי עיצבת אותה מחדש. כי התחלת.
התחלת לחיות. התחלת להבין.
את שמחאת לעצמך כפיים כשאף אחד לא ראה או שמע. וחייכת אליו למעלה חיוך של מנצחים.
את שהתלבטת מול המראה ונתת לעצמך ציון גבוה יותר הפעם. ושוב מהמראה נשקף מבט מאושר.
גם אם אף אחד לא העריך. או פרש שטייח אדום. אם בכלל שמו לב...
את שהתגברת ושתקת, והאגו נזנח לו אל הפינה.
את שדיברת והראית גם חולשה למרות שאת החזקה השורדת. תמיד, כמובן.
את שנשמת עמוק והשתקת את הרצון להיות יודעת כל לפני הכול.
ואת שרצת במסלול וניסית לעקוף מכשולים. כשהאופק היה מלא בהם והניסיונות הציצו עליך מכל מקום אליו הסתכלת.
ורצית לפעמים להתייאש. והיו לך סיבות טובות. כשרות אבל לא מהדרין.
אבל את-
את שעובדת על האדמה שהיא רק שלך. את שתגדלי בה את העולם שלך. זה שמחכה לך ממש מעבר לפינה. לא
הרחוקה, הקרובה קצת יותר.
את שמשקה ולפעמים גם בדמעות. של תסכול. של קושי. של ניסיון. את זו שזורעת את האמונה, הביטחון, הצניעות
והאהבה. את זו שתולה את השלט ומקבעת אותו במסמרים של מסירות.
כי אכפת לך. והשדות בחוץ פתוחים כל כך, מי כמוך יודעת...
אז את- מעריכים אותך. הרבה יותר ממה שאת חושבת. ודווקא הדרך היא הקובעת. והעמל. והתפילות של לא הצלחתי
הפעם תעזור לי להצליח מחר. והקימה מתוך הבוץ העכור שהוא, הזקן, מכין לך כל יום. כדי שתשקעי בו ואפילו לא
תנסי לקום.
והדרך, היא ארוכה, אבל לחיים יש מומחיות בלהפוך את הימים לשנים.
וכשהרכבת תיסע אל מעבר לאופק,
השדה שלך יפרח ויהיה שזור בפרחים-
האנשים שלגלגו יפרשו לך שטייח אדום
ואת תחייכי את אותו חיוך מנצחים...

200 מעלות.....1300
מעלות..... 2000 מעלות.....!
חום... אש... שורף נורא!!!
בשביל התכה וקבלת
התוצאה הרצויה,
חייבים לעבור את השלב
הזה שכל כך כואב ובווער.
את! שמעצמך הגעת,
התמסרת, והבנת
שבשביל להגיע ליעד
האמיתי השלם, הטהור.
את צריכה לעבור דרך
מלאה מהמורות
קשה וכואבת - זו אפילו לא
מילה...
אני רואה אותך באמונה
יצוקה
פוסעת צעד אחר צעד אל
עבר המטרה
בטוחה, מאמינה ומתפללת
יחד איתך
ליום שבסוף יבוא, כן הוא
יבוא.
בוא תגלי שעל כל מה
שיגעת התאמצת נלחמת...
יהיה סיפוק אמיתי
קצירה של קנין נצחי!

מיול טרום השדה שלי

השדה שלי,
חלקת החיים אליה נולדתי-
מתנה.
עלי לשמור עליה,
לעבד,
לא לאבד.
לפני שאני מתקדמת,
שותלת צמחים,
ומגדלת אילנות,
את קומת האדם-
השדה הפשוט
עלי לגלות.

מילים פשוטות

אני כבר גדולה - בכול אופן סמינר. בגרתי ואני מרגישה מוכנה וכבר רוצה...
לאחרונה אני חולמת על זה, חולמת המון, חלומות ורודים כאלה, יפים כמו שיש רק בחלומות-
עטופים בהילה קסומה ונוצצת, מלאים ברגשי אושר, שמחה, שחרור, אמת, אמונה. ורק טוב.
בקיצור חלומות שהייתי מאחלת לכל אחת.
כשבועת החלום המרכזית היא חתן, חתן צדיק, תלמיד חכם, טהור, בעל מידות, חתן מבין, ענו, רגיש, מאריך אף,
כזה אחד שהכל טוב לו. בקיצור, מושלם.
נעים לי ואני מרגישה מוגנת אבל אני יודעת שאני חולמת. ואני חייבת להתעורר. אז אני מקיצה, בקושי, באיטיות.
והמציאות מאיימת עליי, חונקת, מנפצת בועה אחרי בועה. ועולות המחשבות לראש שלי, מבולגנות ומבולבלות
ומלאות בשחור, חסרות תקווה.
מי אמר שמגיע לי משהו? חתן צדיק - מה הקשר? תלמיד חכם, טהור - למה לי? מידות טובות - קטונתי מלבקש
... ענו, שלו... הגזמת! וואו, אני באמת חולמת...
ואני יודעת שאני מקצינה, אבל זה עוטף אותי, אני נאבדת, נכנסתי לעין קרוסלת ייאוש חסרת מעצור. ואני
ממשיכה, מי אני? מה בכלל עשיתי עם עצמי? מגיע לי טוב? זהו, נפלתי.
וברור לי שאני טועה, מנסה להתנער מזה אבל לא מצליחה, אני טו-ו-ע-ה, משננת את זה שוב ושוב. ושוב. ושוב.
אבל רגע עזבי אותי - תבחיני את עצמך.
גם את טועה אחותי, ונכון שהתיאורים למעלה מוקצנים, אבל את לא מתייאשת? את לא נופלת? וקשה
התקומה לכולן. כי את ואני והיא שוכחות, שוכחות שיש מישהו מלמעלה, שרואה, רואה את הלילות הארוכים
ששכבת בחושך ולא פתחת מחשב, רואה את הפעמים הרבות שרצית לדבר אבל נשכת שפתיים, רואה את
ההתייחסות היפה שלך לחברה למרות ואפילו שלא היתה לך פניות, רואה את ההבנה, את ההכלה, את הפירגון
שלך למשפחה, למרות שאולי לא מבינים.
רואה את ההתגברות והבריחה מהדברים האסורים, ממקומות טמאים, ומבני אנוש תוהים. את שוכחת את כל
זה, אחותי, זה נראה לך ברור ולכן את בטוחה שכולם שוכחים או אפילו לא יודעים אבל אבא למעלה רואה, רואה
את הכל ורושם, רושם בדם ליבך הכואב, כותב בזיעת התגברותך. מסכם את הכל מנודי דמעותייך. כי מי יזכור
אם לא אבא? אבא שרק רוצה לשלם לך - אבא שעומד ורואה מביט וצופה וסופר ומונה. מצרף כאב ועוד כאב,
ניסיון ועוד ניסיון, התגברות להתגברות, בריחה לעוד בריחה, ואמת לאמת. והוא אוסף את כל זה ועוד רבים מיני
ים, מלקט אותם לערימה גדולה ומנפנף בזה בגאווה: זאת ביתי! ביתי האהובה. ולבנותי אני דואג. לא שכחתי
אותך, אני מתכנן לך טוב, את הטוב ביותר. מונחות מולי תזכורות, תזכורות לזריעתך בדמעה, אל תדאגי בא
תבוא בעז"ה בקרוב הקצירה ברינה.
רק תבטיחי לי ביתי, זכרי, זכרי אותי, אני פה, אני דואג לך... את ביתי יחידתי.

מדריכה: הינדי קליינמן

חניכות: רותם ימיני, יעל עמר, כרמל אבדר, רותי פרץ, שבי אטיאס, נחמי קפלן, מרים מיילס, נחמה לוינסון, ליבא ליב, ציפי אנטון, רחל שרם, דבורי רוזיליו, יעלי רפפורט, מלכי לוינגר, השד של המחבת.

שיא דירתי: כולן דוברות אנגלית. (חוץ ממי שלא! -הזדעקות). 6 שפות מדוברות בדירה! וניצוצות של כמה נוספות. מכתב הערכה מהרבנית עמית! טלפון אישי-חסי-בועידה לכל הדירה. הפרטים שמורים במערכת שלא לפרסום. **שירים דירתיים:** "עוזי לך אזמרה", "צ'יקן" + תנועות, "שכר מצווה", "נננ נחמה", "ליבא ליבא איהו" בהתלהבות המזכירה מחול אינדיאני קדום, "אולה אולה קומוסטס", "ברבורים ושלדודגים (ירידת טון) ודגים (ירידה אחרונה ודרמטית)", "יהלום, יהלום, יהלום, הינדי שלנו יהלום" (בעליזות נערית), "וכל העוזרים והמסייעים יבורכו מפי עליון... אמן!"

מילים דירתיים: "אוקי אוקי", "סעי לישון", ובמטרמופוזזה מרהיבה - "סעי דורמיר!", פעלים שונים ומשונים בלשון הווה נסתרת, "הגנתו" (המקסימה), "זוז" - בלנדר בארבע"ת.

ביטויים דירתיים: "אני לא דלת!" וגם - "אני לא כלבו!" מישהו התבלבל שם בוודאי. "זו הבחירה שלך!" (ולכן), "תתקדמי על החיים שלך". מה שכן, כשנחזית עגבנייה באופק נהוג להוסיף באגביות: "מושט על הרצפה!"

מאורע מסעיר: "טוב" נאנחת אי מי וגונחת האחרת, משתתקת השלישית ומהמהמות השאר "ערבוב חדרים". תנחומינו הכנים. כל הדירה בשלמותה, על זקנותיה נערותיה וטפה, יצאה למנגל השבוע! והגודגודן שבקצפת, משחק מחבואים בו לא היה שטח בלתי גיוני שלא נוצל. (אנחנו מדברות על המדף העליון שבבזידים, מעל הארון, בתוך הארון, מאחורי המקרר, בתוך קופסת נעליים. או משהו כזה.) וכמובן, בסיום המשחק בוצעו פעילויות חילוץ והצלה דחופות לאוזניים התקועות בין מנוע התנור לקיר וכגון אלה.

אורחים דירתיים: ד. הלא היא י., נמלים בשירותים, אקסטרוניות, נערות יהודיות שאינן לטיניות אך מוצאן מארצות דרום אמריקה (מרכז דרום אמריקה!).

מהיומיום: ותשתר דממה בחדר, עיטוש לא עוטש ומצמוץ לא מצמץ. "אה?!", "אה!" "השירים!" "קרוב מחבתות!" "שדי מחבתות!" "הפתעות לארוחת ערב" (פגשתם בחיים דבר כזה? ערביים פנויים פה ושם מנוצלים להכנת ארוחת ערב בהפתעה לכל הדירה. או פופקורן.) "קומו לעבודת הבורא! והלא יש לכן קפה". המדריכה מזכירה תורנויות.

תמיד תמצאו אותנו: "האמת", מסכמת הפסימית התורנית, "לא תמצאו אותנו".

גמ"ח דירתי: מכירת 2 חמצוצים בשקל וארסי קולה תפוזים ועוד כהנה וכהנה ספיחי היריד. הרווחים קודש להכנסת כלה.

מאכל דירתי: קפה לילי, עוגת שוקולד באישון בוקר (?), קורנפלקס, סלט חצילים של הסמינר, ביצים, הפיצות של י., מלאווה תימיני של ספתא (שינוי הכתיב במקור).

דין דירתי: "מה נעשה בכדי שהכלים יהיו תמיד במקום?" מוזיקה - כן לא האם בכלל איזה. אחרי שיעור מצורף של הרב מאיר מתלהטת האש. "אש הדיונים!" מדגישה פלונית. "אין פה וויכוחים".

4 מילים למדריכה: מקסימה! מעריכות הכל ובגדול.

מילים מהמדריכה: אין מילים, פשוט מקסימות!

משפט לסיום: ארבע'יות לשעבר, מתגעגעות. שובו שובו נא לבקר.

קבוצת דיון

**עיבוד הוא תהליך של השקעת יזע ועמל רב.
כשאנחנו עדיין בשלב הזה, והקירות סביב סוגרים, כשאנחנו שוקעים עמוק בפנים.
כיצד לא נלך לאיבוד בתוך העיבוד?**

אודליה דוד שנה ב':

קודם כל אל תפחדי להתבלבל. עלינו להבין שהדבר בסדר והוא חלק מהתהליך וברגע שתחדור ההבנה הזו אל ליבנו נהיה רגועות יותר ואז המחשבה הישרה תוכל לבוא באופן טבעי והכל הולך ומתבהר. תנסו את זה- זה בדוק!

שירה לולוי שנה א':

אני חושבת שכשנדע את המטרה שלנו- לשם מה אנחנו בכלל עושות עיבוד וננסות לתהליך, כשנעשה עם עצמנו חושבים העיבוד יהיה הרבה יותר קל, ונגיע להצלחה מקסימלית. חשוב לזכור שבעניינים הרוחניים - גם על איבוד השליטה בעיבוד אנחנו מקבלות שכר! כי הדגש על העמל ולא על התוצאה וכן, כשאנחנו מרגישות שאנחנו שוקעות זו לא בושה לבקש עזרה כדי לסדר את הראש ואולי נגלה שאין כאן איבוד אלא עיבוד...

שושי ויזל שנה ב':

בתהליך קיימים שלבים רבים, פרטים רבים והסיכון הוא לאבד חלק מהם או לדלג עליהם. לכן נאחז במי שענו תלויים- בעל הרחמים, ע"י שיח הלב, ע"י בקשה. כמו כן, ניגש ונהנה מתמרורי הנווט העוטפים אותנו- נתייעץ בדעת תורה שהיא מאירה ומדריכה. תהליך משמעותי קשה מאד לעבור לבד, לכן נתחזק בהרגשה אמיתית- "כי אתה עמדי".

אילה גנון וליאורה למברגר שנה א':

"כל הדברים יגיעים" (קהלת) המדרש אומר "דברי אומנויות מיגיעים" פעם בעלי האומן חיו בפרופורציה נכונה שכל פעולה במלאכתם כיוונו בליבם למטרה, וכך לא איבדו את המטרה ואת האיזון הנכון ולכן צריך להיות ערניים לא להיסחף ולא ללמוד עוד ועוד בלי תועלת שמעיפת פיזית ורוחנית, והדרך היא פשוט להעמיד את המטרה מול העיניים.

הדס כהן שנה א':

ככל שאנחנו גדלות הניסיונות גדלים אתנו, וה' מזמן לנו מצבים כדי שנבין מהם שאין ישועה מאף אחד, לא כמו שהורגלנו שתמיד הגדולים פתרו לנו את כל הבעיות. עכשיו כשאנחנו גדולות ה' מוכיח לנו שאין לנו על מי לסמוך אלא על אבא- להיותלות רק עליו, כי הוא היחיד שיקשיב לי ויבין אותי וישתתף באמת, רק תפתחי את העיניים ותפני רק אליו כי יש לו את התשובות הכי טובות!!!

דברי תורה קלים כשמן, תכניס עוד משהו לכוס והשמן יברח
(הרב גריינמן שליט"א, אוריה דרחסלר)

בפחד מפני האמת - מנצחים במלחמה,
באהבת האמת - מסתלקות המלחמות
(הרב' אסתר הורביץ תחי', צופיה טייב)

כדי לשרוד בדורינו, הנשק הוא - הגאווה היהודית
(הרב' עמית תחי', יהודית גמבש)

לעשיר חסרה ההנאה שיש
לאדם מזוג נעליים, פשוט כי יש לו עשר
(הרב' קרליבך תחי', דבי סמט)

דברי תורה - קשה להשיגם ככלי זהב,
אך קל לאבדם ככלי זכוכית
(הרב מאיר כהן שליט"א, מירי דונקל)

את המצב עושה הקב"ה,
את המצב - רוח בוחר האדם בעצמו
(הרב' קרליבך תחי', אתי דרוק)

איך מחנכים בדור שלנו?
רק על - ידי דוגמא אישית
(הרב גרינברג שליט"א, תמי וויץ)

ההבדל בין ציניות להומור:
הומור - בעד משהו, ציניות - נגד משהו
(הרב' פילץ תחי', אושרת קטן)

אם היינו חושבים שלא מגיע לנו כלום,
היינו מאושרים מכל מה שיש לנו
(הרב ש.ז. כהן שליט"א, הינדי קליינמאן)

לפרוש מתפיסת עולם רוחנית
הרבה יותר קשה מפרישה מדבר גשמי
(הרב' אסתר תחי', צופיה טייב)

מי שרואה את האמת, זוכה להגיע ליראת שמיים
(הרב' פילץ תחי', רחל רחמין)

אחרי הפעולות נמשכים הלבבות,
בתנאי שיש מחשבה ורגש ו - רצון לרצות
(הרב גרינברג שליט"א, מרים מיילס)

מותר להתעסק בדברים גשמיים,
בתנאי שהם עזר לדברים הרוחניים
(הרב' קרליבך תחי', שירה ביילא אסטריין)

"דור הולך ודור בא" -
בכל דור יש גדולי ישראל שהם מנחים אותנו כי הם
אלו שיש להם את הראיה המרחבית, הראיה למרחוק
(הרבנית קרליבך תחי', רותי ויליגר)

לפני הנסיונות צריך לפחד ולברוח,
אחרי המעשה צריך לגדול ולהתעלות
(הרב' עמית תחי', אושרת קטן)

לעשות תשובה? - על מה שקשה
(הרב צור שליט"א, הינדי קליינמאן)

עיבוד

דומה מאוד למילה איבוד
אני משערת בגלל שהרבה תלוי בעיבוד
אדם מעבד את מה שהוא רואה
נותן פירוש לאירוע שמולו
מסווג, מקטלג, מתרגם
תחשבה שפירוש אחד שגוי
סטייה קטנה וכל האמת משתנה
חשוב לא ללכת לאיבוד בגלל העיבוד

רחלי וחייהלה אשנבי להווי הפנימי

טוב..
בעיקרון אפשר לסכם את זה שהחיים עמוסים מאוד
צפופים מאוד
..
שגם בשבועיים מבחנים שיש שיאמרו שיש זמן
אז טוב
שפה הכללים קצת אחרים.
נתחיל מזה שבלי עין הרע וכן ירבו כל יום יש כלה אחרת
ואנחנו בתפילה שזה ימשיך וימשיך
ולא יפסק לעולם עד ביאת גואל
אספות חירום בקשר ליריד נהיות שגרה. באלף בלילה כשאנשים עייפים מסתובבים ונתפסים אל
קיר
חדר אוכל לסמן שם את שמם ולהבטיח את קיומם ועזרתם.
הפתגמים נתלים על הקירות ואנחנו מנסות להבין מה התכוון המשורר..
ושבועיים מבחנים !!
אנחנו ממש משוכללות:
חומר יש במיטה ליד
בחדר ליד
ובכל הדירות מסביב
את קמה לפנות בוקר וכולן קמות אתך בגלל המרחב הקטן שבו השעון מעורר אותך ועל הדרך
עוד כמה..
לומדות חברותות בעניים עצומות ומבטיחים שמחר זה לא קורה
ומה הקשר לצלם חומר
רק מקורי!!
מכינים ארוחת ערב ובוקר
לפנות בסמיכות מבהילה ולפעמים גם צהריים
כי יש פתאום זמן אז למה לא...
מתעייפים, צוחקים, לומדים, מבינים, מצלמים, זוכרים, משננים
קצת קוראים משהו
קצת נזכרים במנוחה ובשוקו
..
מה לעשות?! הרבה שוקולד...

מהשטח

רחלי וחיילה אשנבי להווי הפנימי

תקופת מבחנים.

נס שמספר השעות ביום מוגבל, אחרת היינו זוכות לראות שחור על גבי לבן משבצות צפופות צפופות בלוח מבחנים בימים ראשון, שני, שלישי... של מספר מבחנים ביום גדול בה - ר - ב - ה יותר. ברוך השם, לא מתלוננים, קמת בבוקר-תגידי תודה, זה המון! רק נקודה קטנה שכדאי לשים לב אליה. את כאן, ובאת בשביל... והשקעת בגלל... והתאמצת למרות... ולמדת, וישבת, ו... אל תרפי דווקא עכשיו, אל תתני לחומת היאוש/ החידלון/ הסחף?! (הקיפי את התשובה הנכונה) לרדת עליך. שבי בנחת עם מלא דברים טעימים מהארון, (טיפים נוספים קחי משנה ב' ושנה ב' אל תזלזלי... קחו משנה ג') ותלמדי, ותהני, ותתמלאי. עכשיו יש לך זמן להפנים ת'חומר בנחת. ואת הלמוד רק מבחינות של שנים שעברו והיו ... תשאירי למישהו אחר. מבחוץ. ו... אל תשכחי שהן, אותן בחינות שהועברו אליך פעם- נלמדו אז גם על ידי מישהי. נקודה למחשבה.

צקום לשיפור
המקום הגדול ביותר שיש לי בעולם -
הוא המקום לשיפור

מאת הרבנית עמית תחי

ראיתי אתכן בטיול בחוף זיקים
את שמחת ה"ביחד" את חדוות הנעורים,
ראיתי אתכן בלימוד בצוותא כהכנה למבחנים והתרגשתי.
משהו מתחיל להירקם, משהו מתחיל להבנות.
תפילתי וברכתי שתמיד תהיו אוהבים זה את זה ומכבדים זה את זה.
צ. עמית.

הגדלתו

הינולוים

מדור לאיחולים

queridissimas chicas! Cada vez que entro a la dora me siento orgullosa de ustedes!!!! Son lo maximo me encanta pasar momentos juntas y reirnos son la mejor dora que haya existido y mejor de lo que me pude haber esperado gracias por todo y por todo sus esfuerzos, sonrisas, limpiezas entre otras cosas las quiero mucho las aprecio odaya la mejor madrija jajaja

רותי מיוחדת שלנו!!!

מתגעגעות כבר מעכשיו...
ישוב טוב.
...
תמיד אפשר לבוא לבקר...
...Don't 4get us
(והמבין יבין...)

דירה 8,

תיהנו מאוד גם בשבילנו,
תחסרו לנו בהווי של שבת אופקים..
באהבה,
שנה ב'

כרמל שלנו!

מתרגשות איתך המון!
שתזכי לבן תורה אמתי אמן.
בטוחות שלא תתבלבלי באמצע...

דירה 4

כרמל שלנו

}
מאחלות לך בהצלחה;
בטוחות שתפגיזי גם פה;
אוהבות;

מחשביסטיות;

{

רות, רחל ונעמה שלנו!

כזאת חריצות לא חשבנו,,
מאחלות לכן את כל האושר בעולם
מתרגשות,

האחיות הרווקות משנה ב'

זהר שלנו אחת ויחידה,

זהר שלנו דבר תורה!

מאחלות לך את כל מה שאת צריכה,
אל תשכחי את כלל מס' 1 - הוא בטוח יעזור,
מחכות כבר,

חדשים 1

היכלולים

מדור לאיחולים

7+3 אנשים טובים שלי!

תודה לכם.

אוהבת ומתפללת-יעלי

חני ושירה יסמניקות אלופות שלנו!!!

תמשיכו לטחון מיסים כל היום, אל תשכחו מדי פעם לנשום אויר צח -

אבל בדירה...

פווווווווול הצלחות!

תהיו חסרות לנו.

מחזיקות לכם אצבעות---

שמניסטיית בנשששמה!!

הרבנית עמית היקרה וכל צוות המקום המדהים הזה,
רצינו פשוט להגיד תודה על הכל ועל הטיול בפרט,
נהננו מכל רגע (כולל השקל והמוזיקה פועלת)
רואינו על כל דבר קטן את ההשקעה הגדולה,
מעריכות,
כולנו

להללי ותמר האחיות,

זהו !!

אתם כבר חלק ממשפחת לב!!

ממש זכינו בכם...

לקראת המבחנים שבוע הבא תהיה המון הצלחה!!!!

מעומק הלב ועם כל ה-לב!

לרחל דינושלנו!!!

אלף מזל טוב,

שיושנת הבניין על אדני התורה,

שיהא הבית מלא אורה,

ובעצם - כל הברכות והמעלות!

בקרב אצלנו - אמן...

מכל חבצלת וחבצלת,

ומכולנו ביחד, באהבה...

נעמה תשיעיסתית חרוצית אחת!

מזל טוב ענק

אוהבות כ"כ

אופקים אנחנו תשע!

407 יקרות כ"כ!

תודה על החן והחסד...

מעריכה בלי סוף...

דבורה

היכלולים

מדור לאיחולים

לאלישבוווווווו המדריכה ההכי שבהכי.....!!!!!!
מזל טוב ענקענקענקענקענקענקענק!
שתזכו להקים בית נאמן בישראל מושתת על אדני
התורה והיראה.
"ולאלישבע חתן צדיק הביא"
אוהבות ומאחלות (ומיחלות לקרקוע....) את כל הטוב
שבעולם!
404 (קוטג' בשבילך)

לשארית הפליטה הימסי"ת...
ראיתי בני עליה והמה מועטים...
המון סיעתא דישמיא בהכל...
דבורה

לדבורה גוברפיין היקרה תחי",
הבטחת צל"ש - קיימנו!!!!
שיהיה לך המון מזל טוב!
מתרגשות איתך מאוד מאוד ולומדות ממך המון - (תרתי משמע...)
6 בנות

תמר הדודה וחיה המלג"ה - (מיועדת להיות גיסה...)
מתרגשות איתכן מאד,
מבטיחות!
דיר 4U תשע"ז לעד!

ליעל המדהימה!
תודה!!!!
על כל ההשתדלות שלך למענינו
בכל התחומים.....
אוהבות מעריכות
ומודות על הזכות בכזו מדריכה
דירה 1

גרפקידס מוכשרות!
צלחתן את הגל הראשון,
בהצלחה בקרב בשבוע הבא....
גרפיקס

הענא יקרה שלנו!
מה יהיה בעלדייך?
מי ינקה לנו את המקרר?
(הכי פשוט, תביאי איתך חדש)
אוהבותוך,
חדשים 1

אודיה מ, שלנו!
טוב בסופו של דבר ההקדשה כן הגיע,
מוקדש בחום ובצניעות,
הנהלת עיתון עלי אופק!!!

